

Kho báu của Mithu

Chú chim nhỏ Mithu thích làm nhiều thứ.

Chú thích mổ những hòn đá cuội, những chiếc lá khô, và những quả dâu ngọt của buổi sương mai vào mùa xuân.

Chú thích đuổi theo những anh châu chấu, cô đế mèn, và vỗ đôi cánh nhỏ xinh của mình thật nhanh để tạo ra một đám mây khói bụi khiến mọi người hắt xì không ngừng.

Chú thích lắng nghe âm thanh róc rách của những dòng suối, ào ào giữa những con sông, và lẩn mò theo những thân gỗ đen, nơi có những cây nấm mềm và xinh xắn.

Chú thích được hót thật to và ngắm nhìn những giọt sương lấp lánh dưới nắng sớm, và mê mẩn lấy sườn đồi xanh mơn với những thân gỗ đang hòa vào ánh nắng chiều sắp tan.

Mithu sống trong một rọ tổ ấm cúng và xinh đẹp, ngay ngắn trên vai của một cây phong. Rọ tổ này được xây lên từ những khúc củi mỏng và khô, cỏ dại, những nhánh chi hương bồ, và những chiếc lông ấm. Ở trong tổ là những kho báu của Mithu: nào là những con bọ phát sáng, những chiếc lông mềm và ấm nhất, những hòn đá tròn và phẳng, và còn nhúm những quả hạch để phòng những trường hợp xấu. Những quả hạch này được giấu kín ở dưới chiếc nấm đỏ au - chiếc gối của Mithu hằng đêm.

Cây phong nơi tổ của Mithu ở nằm ngay cạnh con sông lớn chạy quanh khu rừng. Những chiếc lá to và dày của bác phong bảo vệ Mithu khỏi ánh nắng mặt trời vào những mùa hè gắt, và cái lạnh giá buốt của mùa đông. Vào mùa xuân, những chiếc lá mọc lên mới, xanh mơn mớn và đầy sức sống. Vào mùa thu, chúng khoác lên mình những ánh vàng, đỏ, nâu.

Thi thoảng, Mithu lại mượn một vài những chiếc lá thông to và chắc chắn nhất để trang trí tổ của mình. Nhưng thứ Mithu thích nhất vẫn là si-rô cây phong. Khi trộn với tuyết, si-rô trở thành những cây kem ngon ngọt. Vào những ngày mùa đông giá lạnh nhất, khi những quả ngọt, hạt thơm đã chìm vào giấc ngủ đông dài, Mithu vẫn có thể tận hưởng những que kem ngon ngọt từ bác cây phong.

Nhưng, một ngày mưa bão đã làm đảo lộn mọi thứ trong thế giới của Mithu. Mithu thức giấc với những âm thanh gầm gừ của sấm và sét. Từ trên cao, những hạt mưa nặng và hối hả rơi xuống tổ tạo ra những âm thanh như một vụ nổ nhỏ. Mithu có thể nghe những tiếng la của cây phong trước những cơn gió ngày càng to. “Ràoooo, ràooo” - cây phong nói. Cơn gió lớn đẩy những cành cây khắp mọi hướng, xoay vòng quanh, xé rách những chiếc lá to.

Mithu nhìn xung quanh tổ để tìm chỗ trú. Chiếc gối từ cây nấm Mithu dùng mỗi ngày trong giấc ngủ đã bị xoay ngược. Những hòn cuội phẳng giờ đây đã vung vãi lung tung khắp tổ. Những chai thủy tinh nhỏ đựng đom đóm và lông vũ cũng đã bị bật nắp và vương vãi khắp mọi nơi.

Ở bên ngoài, gió vẫn tiếp tục thổi mạnh, và cơn mưa ngày càng nặng hạt, khiến cho cây phong phải oằn mình chống chọi. Tổ của Mithu rung lắc mạnh. Chẳng mấy chốc, những cành cây khô phía ngoài bắt đầu bị kéo đi khỏi chiếc tổ theo cơn gió. Và chẳng bao lâu sau, chiếc tổ của Mithu sẽ không còn nữa. Mithu phải đi thôi. Chú bay vào một chiếc hang nhỏ trong thân cây phong và núp. Từ đó, chú buồn bã nhìn cơn gió kéo đi từng phần của chiếc tổ mà chú đã gắn bó cùng bấy lâu nay.

Sáng hôm sau, cơn bão đã cuốn đi, nhưng tổ ấm của Mithu cũng không còn nữa. Trên chiếc cành thân quen, chỉ còn những đốm vá nơi tổ của Mithu từng ở. Với Mithu, nơi đó không chỉ là một cái tổ - nó là căn nhà ấm áp của chú. Mithu đã tự tay xây dựng và chăm sóc nó từ bấy lâu nay. Đó là nơi Mithu ăn, ngủ, và hát hò - là nơi chú cảm thấy an toàn và hạnh phúc nhất.

Choáng ngợp bởi những gì vừa xảy ra, Mithu ngồi buồn thiu trên chiếc cành trơ trọi cạnh cái hang chú đã trú đêm qua. Chú cảm thấy vô vọng, buồn bã, đói meo, và không còn sức lực để làm bất cứ thứ gì. Chợt ngay lúc này, cô Họa Mi, giáo viên của Mithu, ghé thăm chú.

“Con đây rồi. Con có khỏe không, Mithu? Mọi chuyện ổn chứ?” - cô Họa Mi ghé vào cành cây Mithu đang ngồi và chăm chú hỏi thăm.

“Con khỏe, thưa cô. Con bám vào một cái hốc trong thân cây, nên không bị sao cả,” Mithu nói, mắt chú ướt đẫm.

“Ôi... Con bảo rằng con không sao, nhưng trông con buồn thế này. Có chuyện gì đã xảy ra, đúng không?” - cô Họa Mi hỏi.

Mithu bay xuống nhánh cây của chiếc tổ cũ, vừa nấc vừa nói: “đây là tổ cũ của con, giờ chỉ còn là những đốm nhỏ”.

“Ôi, Mithu, tổ con không còn ở đây nữa,” cô Họa Mi xúc động nói.

“Vâng, nó bay theo cơn giông tối qua. Con cố bám vào để giữ lấy giường và kho báu của con, nhưng con không thể làm được. Con không đủ mạnh mẽ. Cuối cùng, con phải tự tìm chỗ để trú và nhìn mọi thứ bị bay đi. Đáng lẽ con phải ở lại và cố gắng bám vào lâu hơn,” Mithu nói.

“Con nghĩ việc ngôi nhà của con bị tàn phá là do lỗi của bản thân ư?” Cô Họa Mi hỏi, giọng đầy âu lo.

“Con chỉ ước con đã cố gắng hơn. Con ước con có thể cứu được tổ của mình. Nhưng con đã không ở lại,” Mithu kể, giọng buồn bã.

Cô Họa Mi không nói gì. Họ cùng nhau nhìn xa về phía những cành cây gãy, những chiếc lá rụng đang trải đầy trên mặt đất và những đốm nhỏ còn sót lại trên thân

cây phong. Họ cùng nhau lắng nghe tiếng gầm gừ của con sông chảy dọc qua khu rừng thân thương này.

Bỗng, cô Họa Mi hỏi: “Con có bao giờ để ý rằng, đôi khi những bông hoa trên chính cây phong này cũng phải rất gắng sức để nở rộ; đôi khi cánh hoa của chúng cũng bị tổn thương, hay rụng đi mất; đôi khi, nụ hoa cũng rất chật vật để được lông phấn không?”

Mithu không hiểu rõ cô Họa Mi muốn nói điều gì. Tuy vậy, chú hiểu cô đang cố gắng giúp đỡ mình. Do đó, Mithu trả lời ngay: “Vâng, con có thấy điều đó. Con có thấy rằng một số nụ hoa sẽ đôi khi nở chậm hơn, hoặc không hề nở chút nào cả.”

“Con thấy đó, khi một bông hoa gặp nhiều khó khăn để nở rộ, mình không thể trách bông hoa đó được, đúng không?”

“Bông hoa nào cũng muốn được khoác lên đôi cánh màu sắc cả. Chúng sẽ không tự mình phá hoại quá trình đó. Nên, thay vì trách những bông hoa, chúng ta có thể nhìn vào những yếu tố đã gây ra những ảnh hưởng tiêu cực lên quá trình nở này, và giúp đỡ bông hoa nhiều hơn” - cô Họa Mi nói.

“Thế, khi một bông hoa không nở rộ được như bạn bè chúng, bông hoa đó không có lỗi ư?” - Mithu hỏi

‘Con nghĩ sao, Mithu?’ - cô Họa Mi nghiêng mình.

Sau một quãng ngắn ngồi yên lặng cạnh nhau, cô Họa Mi hỏi Mithu: “Này, thế cái gì đã làm hư hỏng chiếc tổ của con?”

“Là gió. Là cơn mưa to, và là những cơn giông dữ. Thậm chí bác cây phong cũng đã phải rơi rất nhiều cành lá vì cơn thịnh nộ tối qua” - Mithu trả lời.

“À há!” cô Họa Mi thốt lên. “Thậm chí bác cây phong to lớn, vững chãi, và đầy kinh nghiệm cũng không thể đánh đuổi cơn giông? Chắc hẳn phải là một cơn bão rất mạnh!”

“Vâng, tổ của con bị bay đi tởm tả như những miếng ống hút khô vậy!” Mithu đáp.

“Ồ, thế ư” - cô Họa Mi nói với giọng ấm áp. “Thế thì, con thấy đó, sao con có thể trách bản thân vì chiếc tổ đã mất được?”

“Vâng, có lẽ là không,” Mithu trầm ngâm. “Nhưng con đã mất tất cả mọi thứ, cô ạ. Con không còn gì cả!”

“Hmm... Không hẳn đâu, Mithu của cô à. Cô nghĩ con đã làm một điều hết sức đáng hoan nghênh,” cô Họa Mi nói một cách nghiêm túc.

“Thật cơ ạ? Điều gì hả cô” Mithu thắc mắc.

“Con đã bảo vệ chính bản thân con. Một chiếc tổ, một ngôi nhà có thể được xây lên lần nữa. Những kho báu, nào là lông vũ, hạt sỏi, những thân cây nấm, hạt dẻ, chúng đều có thể được thu lượm lần nữa. Nhưng Mithu, chính con là thứ không thể thay thế được,” cô Họa Mi vừa nói, vừa ôm Mithu thật chặt.

Hãy suy nghĩ cùng nhau về câu chuyện trên nhé. . .

1. Trong câu chuyện này, Mithu có nhiều thứ kho báu trong cuộc đời cậu: nào là đom đóm, những chiếc lông vũ đẹp, những chiếc lá to. Nhưng cô Họa Mi lại nghĩ kho báu của Mithu là thứ khác. Bạn có đồng ý với cô Họa Mi không, và tại sao?
2. Câu chuyện kể cho chúng ta về những tổn hại sau một cơn bão lớn. Quá trình phục hồi và xây dựng sau cơn bão chưa bắt đầu. Nhưng theo bạn, Mithu cần làm gì đầu tiên để bắt đầu hồi phục?
 - Chữa lành bản thân
 - Chăm sóc bản thân
 - Bạn nghĩ Mithu cần giúp đỡ về điều gì đầu tiên?
 - Bạn nghĩ thứ gì sẽ giúp Mithu chăm sóc bản thân tốt nhất?
3. Hãy tưởng tượng Mithu là bạn thân của bạn. Khi gặp nhau ngay sau cơn bão, điều đầu tiên cả hai cùng nhau làm là gì?

Written by Udeni Appuhamilage

Translated by Sao Khue Phan Xuan

All rights reserved by Kotori Project ©2022

Organized by:

MUSE (Music Unites Special Education) 認定NPO法人 ミューズの夢

Supported by:

Save the Children Japan and Japan Network for Public Interest Activities

